

nansloven. Det er måske den virkelig store forskel.

Derfor vil jeg sige til statsministeren: Når beviserne, ligesom i retssager, står så stærkt over for statsministeren, som tilfældet er nu, synes jeg, at så skal man indrømme det. Alt andet er uklædeligt.

Når man ved, at den statslige indsats bliver halveret, og når man ved, at amternes indsats bliver sænket så dramatisk som det, man kan læse på amternes hjemmeside – i Storstrøm med 14 pct. – er det dumt at blive ved med at benægte, at billedet er sådan. For statsministeren kommer til i løbet af mindre end en måned eller to at sige: Det må hr. Villy Søvndal undskyldte, jeg tog så grueligt fejl, men det var i virkeligheden, fordi jeg ikke havde fået orienteret mig nok. Det ville ikke være rart for en statsminister, vel?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Allerførst vil jeg med stor fornøjelse sige til hr. Villy Søvndal, at jeg på ingen som helst måde er irriteret over, at hr. Villy Søvndal citerer Venstrefolk; det er jeg tværtimod meget stolt over.

Jeg er meget stolt over at konstatere, at hr. Villy Søvndal i løbet af sådan en debat her ikke er i stand til at bidrage med ét eneste originalt SF-synspunkt. Hr. Villy Søvndal fører denne debat alene ved at bruge citater fra Venstrefolk.

Nej, det, man så kan beklage i den forbindelse, er ikke, at hr. Villy Søvndal gerne vil bruge Venstrefolk i sin debat, men det, man kan beklage, er, at hr. Villy Søvndal misbruger Venstrefolk og misbruger Venstres publikationer; giver misvisende konklusioner på det, Venstre har skrevet, og på det, Venstrefolk har sagt.

Men nu tror jeg efterhånden, at vi er ved at have klarhed over, hvad det er, hr. Villy Søvndals halvering består i. For den halve milliard, som hr. Villy Søvndal hele tiden taler om, kan kun være den halve milliard, som satspuljen stiger med hvert år. For det er det, den stiger med; det er i hvert fald det, Venstre har skrevet om. Det må være det, hr. Villy Søvndal også tænker på, men der kan jeg bare sige til hr. Villy Søvndal, at den bliver ikke halveret, den stiger stadig væk med en halv milliard om året. Så der er intet om hr. Villy Søvndals halvering.

Inden for satspuljen sker der rent faktisk det, at over en 4-års-periode er der nu tale om en stigning i indsatsen over for de svageste grupper. Hvor der sidste år blev afsat 220 mio. kr., er der nu blevet afsat 670 mio. kr. Det vil sige 450

mio. kr. mere til de svageste grupper. Det var det, der blev tilbage af hr. Villy Søvndals halvering. Det viste sig altså at være en stigning på 450 mio. kr.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Villy Søvndal for en kort bemærkning. Men nu skal der tilføres nyheder, hvis formanden ikke skal lukke for korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil så kvittere for det og sige, at jeg er glad for, at statsministeren medgiver, at man ikke nødvendigvis er langt ude, når man citerer Venstrefolk. Og jeg synes, at det specielt i denne her debat er vigtigt at have blik for, at Venstrefolk jo ikke kan nøjes med festtalerne. De kan ikke nøjes med at holde en smuk tale på Venstres partimøde, eller hvor det er. Det er dem, der skal have enderne til at nå sammen i den brutale virkelighed, jeg har citeret. Det er dem, der godt ved, at her klares det ikke med festtaler. Det er dem, som er dybt bedrøvede over at skulle ud at skære på kerneområder inden for velfærdsområderne, når de bliver udsat for den snævre og hårdhændede økonomiske politik, som regeringen udsætter dem for.

Så vil jeg bare runde af med diskussionen om indsatsen. Jeg er enig i, at indsatsen ikke alene afgøres af de her hårde økonomiske tal – det gør den også. Men jeg synes, at det ville klæde både statsministeren og regeringspartiernes ordførere at erkende, at den pris nogle kommer til at betale for skattestoppet – det kan man så være tilhænger af – ikke alene er en halvering af den statslige indsats i forhold til de her udsatte grupper, det er også en situation, hvor amternes og kommunernes budgetter bliver stramme. Og der er jo ikke så mange valgmuligheder, for sygehusene fylder så meget på amternes budgetter.

Kl. 16.20

Det er jo derfor ikke noget tilfælde, at dér, hvor man for alvor rammer ind, er på de sociale områder på amternes budgetter. Hvem er det? Det er de hjemløse, det er de sindslidende, det er misbrugerne, det er børn, der skal anbringes, og så er det de handicappede.

Men jeg medgiver, at statsministeren i dag virker som en utrolig forhærdet synder, der ikke er til at få til at bøje sig for tal. Jeg synes personlig, det er dumt.